

Список використаних джерел:

1. Блыскина И. В. Комплексный подход к коррекции речевой патологии у детей. Логопедический массаж: Методическое пособие для педагогов дошкольных образовательных учреждений. / И. В. Блыскина. – СПб. : «Детство-Пресс», 2008. – 109 с.
2. Вакуленко Л. О. Лікувальний масаж / Л. О. Вакуленко, Г. В. Прилуцька, Д. В. Вакуленко. – Тернопіль : Укрмедкнига, 2005. – 448 с.
3. Дубровский В. И. Лечебный массаж / В. И. Дубровский, В. А. Дубровская. – М. : ГЭОТАР-Медиа, 2004. – 514 с.
4. Дьякова Е. А. Логопедический массаж: Учеб. пособие для студ. высш. учеб. заведений / Е. А. Дьякова. – М. : Издательский центр «Академия», 2005. – 96 с.
5. Микляева Ю. В. Логопедический массаж и гимнастика. Работа над звукопроизношением / Ю. В. Микляева. – М. : АЙРИС-пресс, 2015. – 112 с.
6. Новикова Е. В. Зондовый массаж: коррекция звукопроизношения. Наглядное практическое пособие. Часть 2 / Е. В. Новикова. – М. : «Издательство ГНОМ и Д», 2004. – 32 с.
7. Физическая реабилитация: Учебник для студентов высших учебных заведений / Под общей ред. проф. С. Н. Попова. Изд. 3-е. – Ростов н/Д : Феникс, 2005. – 608 с.

Оксана Задніпрянець

Науковий керівник: к.п.н. Осадченко Т.М.

**ВАЛЕОЛОГІЧНІ ЗНАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ НА
ЗАНЯТТІ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ**

Здоров'я людства взагалі і зокрема дитини – це проблема не тільки соціальна, але і етична. Як відомо, найбільш сенситивним періодом становлення особистості є шкільний вік.

Саме у школі суб'єкти суспільства, що перебудовується, можуть черпати духовні і фізичні сили, шукати індивідуальні шляхи вирішення проблем становлення особи [39,43].

Одним з таких шляхів є новий шкільний курс «Основи здоров'я», що представляє інтеграцію загальноосвітніх курсів на валеологічній основі, який покликаний сформулювати профілактичне мислення орієнтоване на здоровий спосіб життя.

Програми акцентують увагу на утриманні наступних навчальних розділів стосовно дітей молодшого шкільного віку: 1) вчимося в школі (Правильний режим дня. Якою повинна бути поведінка в школі. Взаємини

вчителя і учня, що вчать між собою. Навчання учнів навикам аналізу і контролю своєї поведінки в школі.); 2) як доглядати за собою (Навчання правилам і навикам умивання і купання. Догляд за зубами. Догляд за руками і ногами. Перша допомога при порізах, ударах. Правила догляду за шкірою.); 3) піклуємося про своє здоров'я (Чому людина хворіє. Що і як оберігає людину від хвороб.); 4) як зробити своє життя безпечним (Загальні уявлення про безпеку. Правила безпечної поведінки. Перша допомога при загрозі життю та здоров'ю.); 5) фізичний розвиток і рухомі ігри (Поняття про опорно-руховий апарат людини. Уявлення про гармонійний фізичний розвиток.); 6) етичне виховання (Правила загальної поведінки.) [1, с. 207].

Аналіз концепцій здоров'я, що існують в сучасній літературі, показує, що жодна з них не є загальноприйнятною. Існує безліч визначень поняття «здоров'я людини» в широкому сенсі слова. На думку А. Щедриної, серед інших елементів системи «здоров'я» найбільш істотними є ті, що інтегрально характеризують її різні сторони: рівень і гармонійність фізичного розвитку; функціональний стан організму, резервні можливості основних фізіологічних систем; рівень неспецифічної резистентності і імунного захисту.

Таким чином, даючи визначення здоров'ю, більшість авторів розглядають наступні складові його цінності: соматичне здоров'я – поточний стан органів і систем організму людини, основу якої складає біологічна програма індивідуального розвитку, опосередкована базовими потребами, домінуючими на різних етапах онтогенетичного розвитку.

Ці потреби, по-перше, є пусковим механізмом розвитку людини, а по-друге, забезпечують індивідуалізацію цього процесу; фізичне здоров'я – рівень зростання і розвитку органів і систем організму, його основу складають морфологічні і функціональні резерви, що забезпечують адаптаційні реакції; психічне здоров'я – стан психічної сфери, основу якого складає стан загального душевного комфорту, що забезпечує адекватну поведінкову реакцію. Такий стан обумовлений як біологічними, так і соціальними потребами, а також можливостями їх задоволення; етичне здоров'я – комплекс характеристик мотиваційної і інформативної сфери життєдіяльності, його основу визначає система цінностей, установок і мотивів поведінки індивіда в суспільстві.

Етичним здоров'ям опосередкована духовність людини, оскільки воно пов'язане із загальнолюдськими істинами добра, любові і краси. Багато авторів підтверджують необхідність валеологічного виховання, зокрема, формування здорового стилю життя дітей і підлітків. Особливо важливим останніми роками є зміна всього навчально-виховного процесу з таким розрахунком, щоб урок по будь-якому навчальному предмету був уроком, сприяючим не тільки інтелектуальному розвитку, але і збереженню фізичного і соматичного статусу дитини, щоб шкільні заняття

не знижували, а підвищували адаптивність учнів і збільшували резерви його здоров'я [2, с. 94].

Отже, модель формування системи теоретичних знань валеологічного характеру базується на особистісно-орієнтованому і діяльнісному підході, включає практичний компонент у вигляді оволодіння уміннями і навиками виконання рухових дій, розвитку фізичних якостей і теоретичну систему понять, що має на увазі послідовне освоєння змістоформуючих категорій. Світоглядні категорії, пов'язані із здоров'ям, включають такі поняття як відсутність хвороб, тренування, спорт, фізична культура; стан людини; радість, успіх, задоволення; цінність. До діяльнісних категорій відносяться правила гігієни, органи людини, профілактика захворювань, фізичні якості, вправи, рухи, працездатність організму, фізичний стан людини, особисті якості, нові відомості про органи і системи, основи правильного харчування, безпека життя, психокорегуючі прийоми. Засвоєння даної системи дозволяє учням придбати життєво-необхідні знання, що формують навик здорового способу життя, дотримання правил техніки безпеки та етики спілкування.

Список використаних джерел:

1. Алатон А. Валеологія. 2–3 (4) класи: Підруч. для початкової шк. – 1-е вид. – К. : Алатон, 1996. – 207 с.
2. Артющкіна Н. Б. План організації роботи з охорони та збереження життя і здоров'я дітей. формування здорового способу життя // Основи здоров'я і фізична культура. – К., 2005. – № 8. – С. 23–24.

Антоніна Заїчко

Науковий керівник: д. п. н., проф. Федій О.А.

ВПРОВАДЖЕННЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ БІБЛІОТЕРАПІЇ В ОСВІТНЄ СЕРЕДОВИЩЕ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ

Пріоритетом сучасної початкової ланки освіти є формування ключових життєвих компетенцій учня для забезпечення його успішної самореалізації у навчанні та житті. Важливою умовою ефективності формування наукового світогляду молодшого школяра є позитивна мотивація навчальної діяльності. Це вимагає створення й використання нових освітніх технологій на основі естетотерапевтичної концепції гармонійного розвитку особистості.

На всіх етапах історичного розвитку нашого суспільства було притаманне прагнення до знань, високої духовності й це прагнення реалізовувалось через книгу. Педагогічний потенціал книги бачиться особливо вагомим тепер, коли продовжується процес утілення в життя